

*

נצול השעה,
לא שעה אחת קדם.
נצול שואה
נצול מחלה קשה
נצול תאוונה
נצול דריסה;
לא נצול הר הבית
לא נצול אהבת קדש
לא נצול שנאה עזרת
לא נצול עקשות לב
לא נצול טרוף חזוני;
נצול בק"תב;
נצול הטפטוף האלים,
לא נצול הסתה, הסחה, הקצנה, הדרה;
מדוע ההתנגדות שלכם נקראת "חכמה"?
נצול מרצח בכף הלב, מדבור בעורק היד;
נצול ממוטציה בהברגת צנאר:
מביט שמאלה, פחד ימינה,
מי שלפני - זה אני
ואתה/ את שמאחורי, טרם הדם נעוץ,
כאש בשדה עוויים לשון הרשת שלכם בוערת -
יד לברז! - הברזיון כבר בשפה של מים!

נצול שבריה בקניון, באוטובוס
אין טעות בזהוי. אנחנו במקום הנכון.
אנחנו הזמן הנכון. רק שנים חסרים והאחד שלכם
על הבמה המרכזית של התקנה הסואנת
עלינו עוד ללבות מסרגות ברזל לאחוי המרקם
שנברא עם גדר ברך כחוט השני.

נצול מיאוש, לא נצול מהצפיה.
לא נפלת ברוח
רק מעבר לגוף היא מתקשה לרומם.

איך אני יכול עוד להנצל
אם בשם איזה מין אל
אמא קונה לכת ולילד,
יום יום, עם הכסף של אבא,
סבין חדשה למטבח
מגאלת באהבה.

*

היום עשינו לנו
זכרון טוב
בין כל הזכרונות
הרעים.

הים מימינו,
ההר משמאלנו,
העיר הצפונית
שוב נטתה לנו חסד.

מי שמחליט
החליט:
גם להם מגיע.

*

מרחק הוא מחלה
שמתפשטת,
אני אומרת לה.

*

הצרוע והזב
תופסים
את מקומה,
תובעים לעצמם
מה שכבר אינו
קיים
ולא נותנים
דבר בתמורה.

רק מי שאבד הכל
יודע:
תמיד נשאר
משהו
שאפשר לאבד.

אני מסיטה את
מבטי מהחומסים
ומפנה אותו כלפי
פנים.

אמרתי לה,
ברגע שהרפיתי
מך
הזמנתי אלי
את כל הרוחות והשדים.